

Broj 5.

Naše današnje znanje

o

brstui brstiku.

Predočeno

uz osobiti obzir na Kras na temelju putnih studijâ i uz uporabu dotičnoga knjižtva.

Izdano po

c. k. glavnom zapovjedničtvu u Zagrebu
kao zemaljskoj upravnoj oblasti za hrv.-slavon. vojnu Krajinu.

Sastavio

Josip Wessely,

glavni nadzornik dobara i ravnatelj šumarske akademije.

(Prilog društvenomu organu hrv.-slavon. šumarskoga društva.)

Zagreb 1879.

Knjigotiskara i litografija C. Albrechta.

U v o d.

Odkad je stoke na svietu, odtad će biti za cielo i to, da se stoka hrani brstom. Vidiivši ljudi svagdje, da brst ide stoci u slast, i da joj prija te pošto je svakomu lasno na um palo, da bi se brst mogao spravljati za zimsku krmu ponajpače ondje, gdje ne ima druge krme, to nije trebalo nikakva bistrroumlja, da se ljudi sbilja prihvate spravljanja brsta.

I stari Rimljani, kako nam Plinij, Columella i Cato¹ svojimi spisovi dokazuju, skupljahu velike množine brestova, johova, topolova i hrastova lišća, da njim zimi hrane stoku.

Još je i danas ne samo ondje, gdje potomci klasičnih Rimljana gospodare, već i na Alpah, na evropskom sjeveru te po mnogih drugih zemljah brst toli nuždna kрма, da bi bez nje jedva mogli prehraniti osobito ovce i koze. I u austro-ugarskoj državi znadu za brst, te ne samo da ugone blago, da samo brsti, ili da ubiru tu krmu te zelenom da hrane blago, već i suše lišće te ga spravljaju za zimu, samo što to ne biva svuda istim načinom i koliko bi trebalo.

Kao što pravi gospodari tako i gospodarski teoretici znadu dobro za brst i u svakoj učevnoj knjizi, dapače i u knjigah o šumskih obrtih spominje se brst ili se o njem i potanje razpravlja.

Naši učitelji gospodarstva držahu od vajakada, da je brst ravan drugoj krmu, dapače i najnoviji apostoli umnoga krmljenja propoviedaju u jedan glas sa svojim vodjom Setegastom: da „lučbene“ iztrage zasvjedočavaju, kako u brstu ima ista sadržina hranećih tvari, koja i u krmu najveće vrednoće.

Kakó različitim vrstım stoke prija brst.

Svagdje, gdje kozâ ima, znâ već svako diete, da koza samo za nevolju pâse, a da čudnom lakomošću brsti lišće, pu-

¹ Cato, stariji, opisuje krmljenje brstom u knjizi „de re rustica“ V. 13.

Našim čitateljem!

Početkom godine 1879. nastupio je naš društveni organ „Šumarski list“ svoj treći tečaj. S najvećom zadovoljnošću možemo konstatovati, da se je broj predplatnika na naš list znatno pomnožao, što je jasnim dokazom, da jedini u Hrvatskoj izlazeći list za šumarsku struku sve to više prijatelja i privrženika dobiva. S toga mislimo, da ne ćemo učiniti s gorega, ako svu p. n. gg. čitatelje i prijatelje našega organa kao prave domoljube i pristaše liepe šumarske struke pozovemo i najučtivije zamolimo, da nam i u buduće svoje privrženosti ne uzkrate i da ujedno nastoje o što većem razširenju našega domaćega „Šumarskoga lista“ u krugu svojih znanaca i prijatelja i da onu p. n. gg. strukovnjake, kojim naš organ još do sada poznat nije, na isti dobrohotno upozore. Predplata na list stoji za nečlanove na cijelu godinu i to za lugare i podčinjeno niže šumsko osoblje samo 2 for., za činovništvo 4 for., P. n. gg. društveni članovi pako plaćaju godimice uz društveni prinos od 2 for. za list i to činovnici 3 for., a niže lugarsko i pomoćno osoblje samo 1 for. 50 nov. Novci neka se izvole poštovnom doznačnicom priposlati na društvenoga tajnika, g. c. kr. šumara Vojtjeha Sandtnera, u Zagreb, Plica br. 82, I. kat.

